

Komentář k prvnímu čtení

Kniha Exodus vypráví o vyjití Izraele z egyptského otroctví (před rokem 1200 př. Kr.). V předchozí kapitole zní vítězná píseň o přechodu Rudého moře. A hned vzápětí Izrael pochybuje. Ale Bůh jejich pochybnost obrátí v požehnání, ba dokonce tak předznamená mnohem větší dar – eucharistii. (Pramen: vira.cz)

Celé společenství synů Izraele reptalo na poušti proti Mojžíšovi a Árónovi. Synové Izraele jim řekli: „Kéž bychom zemřeli Hospodinovou rukou v egyptské zemi, když jsme seděli u hrnců masa a jedli chléb dosyta. Vyvedli jste nás na tuto poušť, abyste umožili celé shromáždění hladem!“ Hospodin řekl Mojžíšovi: „Hle, jako déšť vám sešlu chléb z nebe. Lidé vyjdou a každý den si nasbírají dávku na den. Chci je zkoušet, zda půjdou v mém zákoně, nebo ne. Slyšel jsem reptání synů Izraele. Řekni jim toto: Kvečeru budete jíst maso a zrána se nasýtíte chlebem. Poznáte, že já jsem Hospodin, váš Bůh.“ Když nastal večer, přilétly křepelky a pokryly celý tábor. Zrána padla rosa na tábor kolem dokola. Pokrývka z rosy se rozplynula, a hle – na povrchu pouště bylo cosi drobného, šupinatého, jemného jako jíní na zemi. Když to synové Izraele viděli, ptali se navzájem: „Co je to?“ – neboť nevěděli, co to je. Mojžíš jim řekl: „To je chléb, který vám Hospodin dává k jídlu.“ (Ex 16,2-4.12-15)

Dnešní evangelium

Když zástup viděl, že ani Ježíš, ani jeho učedníci nejsou na břežku, nasedali do člunů, přijeli do Kafarnaa a hledali Ježíše. Když ho našli na druhé straně moře, zeptali se ho: „Mistře, kdy jsi sem přijel?“ Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám: Hledáte mě ne proto, že jste viděli znamení, ale že jste se dosyta najedli z těch chlebů. Neusilujte o pokrm, který pomíjí, ale o pokrm, který zůstává k věčnému životu; ten vám dá Syn člověka. Otec, Bůh, ho osvědčil svou pečeti.“ Zeptali se ho: „Co máme dělat, abychom konali skutky Boží?“ Ježíš jim odpověděl: „To je skutek Boží, abyste věřili v toho, koho on poslal.“ Řekli mu: „Jaké tedy ty děláš znamení, abychom ho viděli a uvěřili ti? Co konáš? Naši předkové jedli na poušti manu, jak je psáno: 'Chléb z nebe jim dal jíst.'“ Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám: Chléb z nebe vám nedal Mojžíš, ale pravý chléb z nebe vám dává můj Otec; neboť chléb Boží je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu.“ Prosil ho tedy: „Pane, dávej nám ten chléb pořád.“ Ježíš jim řekl: „Já jsem chléb života. Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.“ (Jan 6,24-35)

Zamyšlení

Ježíš se pustil velmi ostře do konfrontace se zástupem: „Hledáte mě ne proto, že jste viděli znamení, ale že jste se dosyta najedli.“ Je to trapné, ale pravdivé. Bůh chce rozdávat svoji posilu, ale nejde to bez vztahu mezi darujícím a obdarovaným. Podmínkou je uvěřit, že Bůh je dobrý, že chce

člověka učinit šťastným. Zástup Ježíši přes velké znamení nevěří! Pán má připravený obrovský dar, znamení nesmírnosti své lásky, nabízí člověku účast na Božím životě... Jsou ovšem lidé ochotni uvěřit? A my? (Pramen: vira.cz)

Modlitba

Modlitba má velkou sílu,
když ji člověk koná, jak nejlépe umí.
Zahořklé srdce proměňuje v sladké,
smutné v radostné, chudé v bohaté,
pošetilé v moudré, malomyslné ve smělé,
slabé v silné, slepé ve vidoucí,
chladné v planoucí.
Velikého Boha vábí do malého srdce;
hladovou duši pozvedá k Bohu,
k živému prameni a sblížíje dva milující:

Boha a duši.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Očistec se dá prožít i tak, že usilovně hledáme církev čistou, čistší a nejčistší.
- Popletený křesťan dává Bohu to, co patří lidem, a lidem zase to, co patří Bohu.
- Amen, přijď, Pane Ježíši! ... Ale buď tak laskav a předem se ohlas.

VÁCLAV

 Č. 21. (2018)

5.8. 2018

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz

18. neděle v mezidobí

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 17.30
	St – v 17.30
	Čt – v 7.30
	Pá – v 17.30
	Ne – v 9.00
SULEJOVICE	Ne – v 10.30
DD MILEŠOV	Pá – v 9.00
VELEMÍN	So – v 10.00

Modlitební skupina - Út v 16.30

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 5.8. 2018 v 9.00 za ř Zdeňka Karku

Sulejovice v 10.30

Út 7.8. 2018 za duše v očistci

Ne 12.8. 2018 v 9.00 za ř rodiče Kudrmanovy a sourozence,
a poděkování za dar zdraví

Sulejovice v 10.30 se nekoná

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

288. Je člověk zodpovědný za všechno, co dělá?

Člověk je zodpovědný za všechno, co koná vědomě a svobodně.

Nikdo nemůže být volán k (plné) odpovědnosti za něco, co udělal z donucení, ze strachu, z nevědomosti, pod vlivem omamných látek nebo vlivem špatného návyku. Čím více si člověk uvědomuje dobro a učí se je konat, tím více se vzdaluje od otroctví hříchu. Bůh si přeje, aby lidé dosáhli takové svobody, která jim umožní přijímat zodpovědnost za sebe, za své okolí a za celý svět. Ale i nesvobodným Bůh věnuje svou milosrdnou lásku. Každodenně jim nabízí možnost růst ke svobodě.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

6. srpna – svátek **Proměnění Páně**

7. srpna – nez. pam. **sv. Sixta II. a druhů mučedníků**, také

Sv. Kajetána, kněze - SLUŽEBNÍK BOŽÍ PROZŘETELNOSTI

Byl druhým dítětem v rodině hraběte z rodu Gatani a jeho manželky Marie Porta. Narodil se v roce 1480 v Teine u Vicenzy v Itálii. Maminka ho po křtu svěřila do ochrany Panny Marie a s jejím přispěním ho vychovávala v křesťanských ctnostech. Od dětství vynikal zbožností, čistým upřímným srdcem a štedrostí. Svým kapesným sytil žebráky a protože mu na to nestačilo, vyprošoval pro ně příspěvky u příbuzných a známých.

Právníckého vzdělání a doktorátu z církevního i občanského práva dosáhl r. 1504 v Padově. Po otcově smrti se rozhodl vystudovat bohosloví. Začal žít asketicky a jeho skromnost, ztotožňující se s chudobou, pobuřovala příbuzné. Ve vesnici Rampazzo, na území jejich hrabství, vystavěl s bratrem kostel a odešel do Říma, kde chtěl pokračovat ve skromném životě a službě k Boží cti. Aby svým vzděláním pomáhal lidem, zapsal se mezi právní poradce. Konal dobré skutky zejména mezi nemocnými a všechen zbylý čas věnoval modlitbě.

Pověst o jeho činnosti a schopnostech se dostala k papeži Juliovi II., jemuž pak sloužil jako tajný sekretář a v papežské kurii už od r. 1506. V roce 1516 přijal v srdci Boží povolání a byl vysvěcen na kněze. Při každodenní službě u oltáře srovnával svůj život s učením Ježíše a pokorně přiznával, že stále nežije podle vzoru jeho srdce. Jak se v dopise svěřil jistě řeholnici, vnímal při mši svatě žhoucí Boží lásku na rukou, ale při srovnání se svým nitrem dodával: a přece má hrudťuhne chladem. Vynikal v pokoře, považující se za nehodného a stále víc odumíral světu.

V roce 1518 se mu podařilo vzdát se hodnosti papežského preláta a navštívit rodný kraj Vicenzu, kde mu zatím matka odešla na věčnost. Ve Vicenzy začal vznikat dělnický spolek sv. Jeronýma a Kajetán se do něj hned zapojil. Druhy povzbuzoval k horlivosti a viditelně přispěl k duchovním probuzením a obrácením, což se projevovalo ve zvýšeném počtu přijímání svátostí. Svým příkladem strhoval nejen dělníky, ale ovlivňoval i šlechtice. Učili se pečovat o nemocné a pomáhat jim v nemocnicích.

V touze po širší působnosti Kajetán v r. 1520 odešel do Benátek, usídlil se v nové nemocnici a v oděvu obyčejného ošetrovatele prokazoval s horlivostí skutky milosrdné lásky. Zámožnější mu pak začali přispívat na potřeby a zvětšení ústavu. Kajetán je také uváděn jako zakladatel nemocnice pro nevléčitelně nemocné. Při vši

činnosti Kajetán neopomíjel své povolání hlasatele Božího slova a snažil se po mravní stránce ovlivňovat život ve městě. Byl prý nazýván: lovcem duší, andělem u oltáře i apoštolem na kazatelně.

K návratu do Říma se rozhodl na radu zpovědníka v roce 1523 a záhy se tam seznámil Janem Petrem Caraffou, biskupem z Thaete (dnes Chieti), pozdějším papežem Pavlem IV. Ten se vzdal svého úřadu, aby se připojil ke Kajetánovi. Pomohl mu uvést do života kongregaci "řeholních kleriků", kteří si volili naprostou chudobu i službu náboženského vzdělávání duchovenstva a lidu. Nesměli nic vlastnit a almužny směli přijmout jen tehdy byla-li z vděčnosti Bohu. Ve svátek Nalezení svatého kříže (tehdy 3.5.) r. 1524 složili první sliby a podle diecéze o. Petra Caraffy se nazývali teatini a pak také po zakladateli kajetáni. Jejich řádové společenství bylo 24.6. téhož roku potvrzeno papežem Klementem VII. Z jeho pověření pak pracovali na reformě breviáře a misálu.

V r. 1527, při vpádu cizích žoldnéřů do Říma, byl jejich dům zničen a bratři se zraněným Kajetánem museli odejít. Odpluli k Ostii, kde na ně bylo střeleno, ale nakonec byli pozváni na loď do Benátek, kde byl Kajetán s bratry vítán. Byl jim tam věnován chrám sv. Mikuláše s domem, který jim sloužil za klášter. Tak mohli rozvíjet horlivou činnost, ke které byli povoláni.

Podle řádových pravidel, každý třetí rok byl volen nový představený (probošt) a zprvu jim střídavě byl o. Caraffa a o. Kajetán (1527-30). V roce 1530 byly Benátky zachváceny morovou epidemií a řeholní klerici s heroickou láskou sloužili nemocným a umírajícím. Po epidemii následoval hlad. Ve Veroně došlo ke vzbouření proti příliš horlivému a ráznému biskupu, proto tam byl od papeže poslán Kajetán. Tamní rozjiffené věřící uklidnil a pobouřené duchovní přivedl k poslušnosti.

V roce 1533 založil další klášter v Neapoli. Po třech letech byl o. Caraffa jmenován kardinálem a odešel řídit biskupství theatské. Kajetán pak zřizoval další kláštery v zanedbaných farnostech a přispíval k obnově víry. Sám vynikal skromností, pokorou a žil velmi asketicky. Lásky a touhy po heroické službě na díle spásy ho vedla k nošení drsné žiněnky, k bičování se a dlouhým nočním modlitbám, při nichž měl údajně mystické zážitky. Je zaznamenáno, že jednomu řeholníku zachránil nohu, která měla být následujícího dne amputována. Políbil ji, poznámenal křížem a v noční modlitbě mu vyprosil úplné zhojení nohy nepřestává být pokorným služebníkem.

Ve svém okolí pozvedal morálku a Neapol uchránil od německého protestantství. Ve vážném nebezpečí se město ocitlo, když pobloudivý mnich s rostoucí skupinou odpadlíků tam vášnivým šířením bludů vedl po domech štvanci proti katolické církvi a šířil protestantské knihy.

Při poslední nemoci r. 1547 vyprosil Kajetán pokoj a mír Neapoli, v níž se prý začalo schylovat k občanské válce. Když se přiblížil jeho odchod z pozemského života, vyslovil přání: "Můj Spasitel zemřel na kříži, nechte mne zemřít alespoň na popelu." V nevinosti a kajícínosti vždy viděl cestu do nebe a tak tam na ní 7.8. dospěl.

Blahořečen byl r. 1629 papežem Urbanem VIII. A r. 1671 papežem Klementem X. prohlášen za svatého.

Kajetáni se za pontifikátu Pavla IV., kterým se r. 1555 stal Caraffa, rozšířili i do dalších zemí. Od r. 1666 i do Prahy, kde r. 1717 postavili kostel sv. Kajetána. Jeho socha od Borka se nachází také na Karlově mostě.

8. srpna – pam. **sv. Dominika**, kněze

9. srpna – svátek **sv. Terezie Benedikty od Kříže, patronky Evropy**

10. srpna – svátek **sv. Vavřince**, jáhna a mučedníka

11. srpna – pam. **sv. Kláry**, panny

12. srpna – 19. neděle v mezidobí (nez. pam. sv. Jany Františky de Chantal)

PO STOPÁCH SV. VOJTĚCHA

Damaślawek, Poznaň, Hnězdno, Biskupin, Licheň

21.-24. srpen 2018

cca 1.600,- Kč
ubytování v rodinách

tel. 774 073 728

Farnost Lovosice a polská farnost Damaślawek zvou za poutní zájezd "Po stopách sv. Vojtěcha". Navštívíme katedrálu v Hnězdně s hrobkou sv. Vojtěcha, také Licheň s nejvyšším kostelem v Polsku. Prohlédneme si archeologické stanoviště v Biskupině. Cestou domů projdeme historickým centrem Poznaně a vstoupíme do katedrály nejstarší polské diecéze.

Navštívíme místa, kam se jen tak nepodíváte :) Hezká atmosféra zajištěná ☺

Přihlášky do 11. srpna: o. Roman Depa, Lovosice, tel. +420774073728, mail: rome7773@wp.pl

Neváhejte, stojt to za to.

Sbírka z 29.7. 2018 = 2.022,- Kč. Děkujeme

Děkují za úklid a výzdobu našeho kostela.

Přeji všem pokojný a požehnaný týden.

